

LA CAMPANA DE GRACIA.

DONARA AL MENOS UNA BATALLADA CADA SENMANA.

CADA NÚMERO 2 CUARTOS PER TOT ESPANYA.

ADMINISTRACIÓ y REDACCIÓ: Llibreria Espanyola, Rambla del mitj, núm. 20, botiga, BARCELONA.

PREU DE SUSCRIPCIÓ: Fora de Barcelona cada trimestre Espanya, 8 rals, Cuba Puerto-Rico, 16 rals., Estranger, 18 rals.

S. PETERSBURGO. —Atentat contra l'emperador de Russia.

Lo nihilista Joan Solowieff en lo moment de disparar lo revólver sobre 'l Czar de Russia, en lo pati del palau del Estat Major.—14 de Abril de 1879.

RUSSIA.

és espay del de que podem disposar voldríam avuy per donar als lectors de la *Campana* una idea de la situació de Rússia. Dirém en compendi alguna cosa per ilustrar a la opinió pública. Comensém per fer de la nació russa una pintura trayentla de un periódich inglés:

«Horrible es lo quadro que del govern rús fan los seus mateixos súbdits: per ells es tiránich, venal, corromput, cruel y estúpido: l'exèrcit es un instrument de opressió y la policia un instrument de tortura. Reinan en las classes elevadas la corrupció y las prevaricacions: a las classes mitjasses 's nega 'l que pugan arribar a la gestió de la cosa pública. La Rússia 's compon de un monarca, de una diplomacia, de un exèrcit, de una policia y de una nació de nulitats aterrorisadas».

Explicat l'estat de la nació, s'explica l'existència de una aspiració oculta, mal dirigida tal vegada; pero evidentment encaminada a conseguir la llibertat per tots los medis.

S'explica l'existència de societats secretas, tant més secretas y terribles, com més patènt y amenaçadora es la tiranía y la vigilancia dels governants.

S'explica que l'un dia una dona assassini á un comissari de policia, y que 'l delictu quedi impune: que en un moment aparequin plenas las cantonadas de pasquins amenassadors; que 'ls assassinats que s'han de cometre s'anunciïn previament; que si algun delator piula, mori assassinat; en una paraula que 'l nihilisme tinga á favor seu la doble forsa del secret y de l'audacia.

Per comprendre la forsa del nihilisme, bastará un detall: «Los jefes de la policia secreta russa han decidit dimitir, porque han descubert que las tres quartas parts dels seus dependents estavan en inteligencia ab los nihilistas.»

Quan una nació arriba á n'aquest estat, no sabem si está perduda ó si está salvada. Lo que sí es indubtable que la tiranía té un volcá sota las plantas.

Aném á fer una bréu ressenya de alguns dels fets més culminants de aquesta associació nihilista.

Un dels medis qu'emplea ab més ventatje es lo terror, difundintlo per medi dels seus actes y dels seus anuncis.

Los seus actes ja sabem quins son: l'assassinat. Quan una persona es designada á la rencorosa venjansa dels Comitès revolucionaris, sempre 's troba un brás per realisar l'atentat, una multitud per posar á salvó al assessí, llenguas mudas que no 'l descubren, y una premsa clandestina y pasquins en abundancia per cantar las absoltas al difunt y anunciar novas venjansas.

Quan vá ser assassinat lo general Mezenzoff, en un periódich clandestí titolat *Selmja i Svaba* (Patria y llibertat) se declarava que havia mort á mans del Comité revolucionari. En aquest periódich s'allegia lo següent: «Lo difunt trepitjaba 'l dret, martiritzaba als presos, perseguia als innocents y matava de fam y de set á las següents personas (aquí hi havia una llista) S'havia omplert la mesura, l'haviam advertit, etc. etc.»

Lo més xocant es que aquest terrible periódich surt ab molta regularitat, dú en la portada 'l preu de suscripció, invita al públich á suscriure 's com si fos una fulla líta, y 'ls agents del govern, fins los ministres se 'l troban entre las mans sense adonar-se 'n. Com hi vá? Ningú se 'n dona compte.

Un dia 's proposa 'l govern descubrir al assessí del general Mezenzoff y ofereix 50 mil rublos (750.000 rals): es en vá aquest oferiment que pot fer la fortuna de un home. L'assessí no 's descubreix.

Sols un juhéu polach revela 'l siti ahont hi ha establertas dos imprentas clandestinas. Al dia següent de feta la denuncia 'l juhéu apareix assassinat. L'endemá 'l mateix periódich que havia sigut denunciat s'alabava de la mort de aquest traidor.

En vá citaríam més fets. Los que deixém mencionats sobran y bastan per comprendre l'estat de Rússia.

Aixís ja no es estranya l'empresa portada á cap per Solowieff contra l'Emperador.

Quan la cosa fermenta, estalla; y quan estallan

aquestas conmocions se dirigeixen principalment contra la soca.

La pedra angular de l'estat de cosas de Rússia es l'Emperador: lo revólver de Solowieff volia derribar aquesta pedra. Lo tiro vá desviarse.

Avuy doném un grabat de l'escena que relatavam en lo número passat. Los lectors de la *Campana* se 'n farán càrrech perfecte.

Com á nou detall transcriurém lo primer interrogatori del regicida: es eloqüent y digne de coneixe 's.

President: ¿Quin objecte 'us proposavan al perpetrar l'atentat?

Solowieff: — Matar al Czar.

P: — Perque?

S: — Perque 's nega á concedir al poble rús un règimen conforme ab la dignitat humana.

P: — Teniu cómplices?

S: — Sí.

P: — ¿Qui son?

S: — Tots los russos que com jo mateix tenen horror al despotisme y 'l desprecian.

P: — Com se diuen?

S: — No pot saberse, porque 'l seu número es molt gran, es infinit.

Quan aquestas escenas passan en un país, no es estrany que una persona com lo General Gurko haja proposat com á únic medi de salvació que 's posi un guardia á la porta de cada casa.

Tot será que també aquests guardias no 's fassan nihilistas.

P. K.

DE DIJOURS Á DIJOURS.

De bo podem dir del primer de nostres teatros. No sembla sinó que un mal vent ha penetrat per aquelles portas y las millors combinacions de la empresa se estrellan davant de una enfermetat del tenor ó de la tiple ó de una mala inteligencia de algun dels baixos.

De aquí resulta que per no tancar la porta té de vegadas de fer lo que no vol y, valgam Déu! que cosas fá una empresa sense voler.

Hauria volgut fer aquell *Barbero* de diumenje sino. ¡Quin *Barbero*! ¡Ni *Barberillo*! Ni para *sábados* y *domingos*. Alló era un esquilador de Hostafranchs. En í, com que 'ns consta que aquest pecat vá ser fet sense conciencia de lo que feya, absolém á la empresa, pero no podem absoldre ni al tenor, ni á la tiple, ni al barítono ni al baix; á aquests dos molt méns porque altrás vegadas han demostrat que sabian *afeitar*, pero aquell dia no vá semblar sinó que 's volian burlar del públich segons van cantar la sévas paris. Sr. Maini y Sr. Moriami aixó no 's fá. Jo conto que aquell dia vostés debian cobrar com sempre y creguin que ab conciencia daurian tornar lo sou y altre tant per indemnissació á la empresa.

Passém al teatro del Circo ahont treballa una regular companyia de sarsuela dirigida per los tenors Srs. Prats y Constantí. Fins avuy no han presentat cap novetat, si bé se han fet aplaudir per la bona interpretació que han sabut donar á las sarsuelas del repertori.

En Novetats segueix la companyia dramática que dirigeix lo Sr. Tutau, mereixent lo favor del públich no sols per son treball si que per sa continuada variació. Are anuncia la nova tragedia de 'n Angel Guimera *Gala Placidia*, estrenada lo dilluns passat al teatro Principal per varios amichs del autor.

En lo Tivoli vá estrenarse lo diumenje passat *Las campanas de Carrion*, proporcionant dos plens á la empresa y aplausos á la companyia.

acostan las elecciones de Ajuntaments.

Convé que tots los liberals prenguin part en la lutxa. Convé que 'ls demócratas, allá hont pugan, demostrin que saben administrar honradament y ab acert la cosa pública.

En quan á Barcelona, si ha de valer lo nostre vot, aconsellariam que no 's fassan ja aquellas candidaturas de veynat: que 's prescindexi dels interessos de fulano, de sotano y de perengano, y que

al seno del municipi no s'hi envihin figuras de pessebre, sino personas caracterisadas, de gran reputació, de molta moralitat y de acert y amor á la capital.

Nosaltres patrocinarém sempre la candidatura que prengui per base aquestas indicacions.

Lo Papa dias endarrera vá rebre y donar audiencia á una comissió de protestants.

A veure si are 'l bisbe de Menorca s'atreveix á excomunicar al Papa.

A Andalusia hi ha miseria.

Peró miseria verdadera, espantosa.

Homes que se 'n ván al camp á pasturar herbas y arrels.

Y un gobernador, lo de Granada, que prohibeix que 's reuneixin grupos de sis personas.

Fa bé 'l gobernador de Granada. Ni al rededor de una taula de menjar pot ja reunir-se una familia.

Amaneixin dotze ralets y arribintse á la botiga de 'n Lopez: un cop allí demanin las *Cansons ilustradas* de Apeles Mestres, y sabrán lo qu' es un libre escrit per un dibuixant y dibuixat per un escriptor.

Xispa en abundancia, unas cansons més aixerdas que 'ls pésols tendres, ninots plens de gracia, una edició magnífica, música de 'n Rodoreda... en una paraula, si tot aixó no val tres pessetas, en Lopez ja renuncia á contentarlos.

A Figueras dias endarrera ván anarhi 'ls missionistas. Molts donas van secundarlos. Molts homes van protestar ballant sardanas.

Los llanús ván fer una profesó, 'ls nets de clatell ván ferne un'altra demanant caritat per las victimas de Llayers.

De manera, que mirada católicament, la missió es una bugada per netejar pecats, y un motllo per ferne.

Diumenje que vé, toros. L'empresari senyor Barnés qu' es un senyor de molt rumbo ja ha publicat los cartells. Toros andaluzos de Concha Sierra y de la vinda de Murube; cuadrillas de Lagartijo, Chicorro y Cara-ancha, banda d'artilleria, caballs escelents, etc., etc. Y advertexin que 'l senyor Barnés sempre dona més de lo que promet.

O siné un consell: vájintho á veure.

Ab motiu de las elecciones vá m deixar de commemorar un fet que no pot olvidar may. *La Campana de Gracia*, l'aniversari de la mort de 'n Tomás Padró.

Ho farém en un próxim número.

De 14 candidats que vá protegir en Martinez Campos, 13 han sigut derrotats.

No més que un arribará al Congrés.

Sempre hem dit lo mateix: no es igual la lutxa militar y la lutxa política.

En aquestas últimas lo general Martinez Campos hi perderá la fama y la paciència.

Un diputat elegit últimament se diu *Batallon*. ¡Magnífich per treure de apuros al general Martinez Campos!

¿Las cortis no fan bondat? Donchs: *Batallon, marchen, ar.*

Aquest diputat fins es capaç de votar per companyias.

Algunas actas de las enviadas al Congrés, están saturadas de *fuschina*.

La necessitat de donar *color legal* á las elecciones.

Una escena de las últimas elecciones. La mesa de Alcázar de San Joan es lo teatro de aquesta escena.

Vaig á referirla en pocas paraulas.

Un interventor del govern clava una punyalada al interventor de l'oposició.

L'interventor de l'oposició l'hi feya pena, y ja se sab: *las penas punyaladas*.

De més á més y á manera d'entreteniment ¡quantas punyaladas no s'han clavats á l'ordre, á la moralitat y á la puresa electoral en las passadas elecciones!...

Hem sapigut que lo Doctor Giné ha posat á la venta unas libretas ó pautas al preu de una pesseta ab l'objecte de que 'ls estudiants de medicina paguin ab més facilitat escriure las historias dels malalts de la seva clínica.

No creyem que aquest senyor catedràtic obligui per medis més ó menos indirectes á ferlas comprar á tots les seus alumns ja que en tal cas aconseguiriam á n' aquestos que no ho puguin comprar ó que considerin que se 'ls tracta com noys d' estudi al darlos una especie de cartipas, ho fassin avinent á la superioritat á fi y efecte de correjir sino abusos, actes que poden perjudicar lo bon nom del Claustro de Medicina.

Procurarem enterarnos més bé d'aixo y altres cosas per si hi ha res á rectificar ó denunciar lo que creyem convenient.

CARTA

DE UN DIPUTAT NOVELL Á UN ALTRE QUE JA 'N SAB LA PRIMA.

Amich Xell: Entusiasmats,
ple d' un content que m' abrama
agafo un moment la pluma:
m' han elegit diputat!
¡Diputat á cortis! ¡quin goig!
¡sentirse dir cada dia
per tot 'hom su señoría...!
¡Vaja, jo m' hi tornoboig!
¡Diputat, jo? un papanatas,
(això dit entre companys,
jun que ha passat tants, tants anys
fent negocis en patatas!
¡Un titol que tant m' acosta
als somnis que jo tenia!
Erament, no me 'l vendria
ni pe 'l doble del que 'm costa.
Lo districte m' ha probat
la estimació que 'm professa;
m' ha elegit volant, depressa,
quatre trampas, y acabat.
Y tot ¿per qué? Perqué aquí
no hi ha pardalets a'is caps;
ab patatas hi fet naps,
y ab naps... tot se fa per mí.
No hi ha ningú que no 'm cregui,
tot mon voler ho acumula;
no hi ha matxo, no hi ha mpla,
no hi ha ser que no 'm conequi.
Per xó, quedant elegit
sense oposició ni espurna,
hi sortir trianfand del urna
y per xó vindré á Madrid.
Tot 'hom m' ha ajudat: lo pare,
lo guardacamps, lo notari,
lo manascal, lo vicari...
hasta m' ha votat la mara.
Hi han anat los meus criats,
uns que jo 'ls hi veuch la palla,
lo mestre de la quitxalla
los pastors d' aquests veynats;
los que mevan los meus horts,
pobres que jo hi protegí...
tots, tots junts hi han acudit,
tois en massa, vius y morts.
Pero aixó sí, m' han pelat,
m' han xuclat hasta la sanca;
si un vot hi tingut de franch,
es lo que jo m' hi donat.
Sense ferte cap ergany
puch dir qu' hi estat elegit
per la espuma del partit
y la espuma del champany
¡Y encara han dit y esbombat
uns quants murrís plens de vicis,
que no hi fet may sacrificis
pè 'l poble que m' ha nombrat!
Jo á tot aixó hi faig lo sort,
esperant casí i' acient
lo dia de agafá 'l tren
y venir-me 'n á la cort.
Tú que sab: aixó com va
y menjas del pre-supuesto,
ja m' indicaras lo puesto
en que 'm tiach de colocá.
Quan me 'n vagi á la sessió
tú sempre vindrás ab mí
y 'm dirás qu' at dech dir sí,
y 'm dirás quant dech dir no.
Després peudré 'l registre
que ha ajudat als homes grans
y ¿qui sab si en temps llanyans
encara seré ministre?
Faig punt: veig que ve un aixó
d' amichs á felicitar-me;
no deixis de contestarme:
mana á ton fiel Joan Cartán.

C. Guitó

¿UE no 'u saben?

Dilluns los amichs del Sr. Turuli, diputat en virtut de un miracle que vá haberhi dintre de las urnas de Sabadell, van tractar de donarli una serenata.

La música, per entusiasmarm al poble, va comensar tocant la *Marsellesa*. Després tot de un plegat vá tocar l' himne de Riego.

Y 'l poble de Sabadell reunit al peu de la casa del diputat millonari, no vá voler ser menos que la música, y vá donar una xiulada tant estrepitosa al diputat mut de la passada legislatura, que ni se sentia 'l bombo.

Are que digan los qui buscavan un tapa-bruts per la trampa que van fer, que tot aixó son rivalitats entre Sabadell y Tarrassa!

Los sabadellenchs van xiular la trampa y l'escusa.

La música vá tenir que penetrar á la casa del diputat; y la serenata vá acabar á porta tancada. Se creu que dintre de la casa ja no vá tocarse la *Marsellesa*, ni l' *Himne de Riego*, sino la *Marxa real*.

En una taula molt ben surtida, plena de vins, dulces, pastels y confitures van reunir'shi 'ls arcaldes, los interventors y 'ls héroes de la campanya electoral.

Un president de mesa, que tenia 'l cap térbol, deya:

—Ay ay, veig dos senyors Turulls.

Res, la costum de multiplicar las candidaturas.

Un altre que 's trobava mica més mica menos en lo mateix estat, se carregava las butxacas de ametillas ensucradas, y deya:

—Ja tinch lastre: are si que es impossible que naufragui.

Y un tercer que vá omplirse las butxacas de meringues, després al treure 's lo mocador, sense recordarse 'n vá dir:

—¡Qué n' estich d' empastifat!

Un amich seu que sab que volen seguirli una causa criminal, l' hi vá respondre:

—¡Si n' está!... Més de lo que vosté 's figura.

Lo mateix, dihent aquellas veritats que se 'ls escapan als qu' están entre dos llums, deya al retirarse:

—¡Tanta dolsor, no sé, 'm sembla que tindré cuchs!

El *Pueblo español* estava cumplint una condemna de trenta dias.

Vé 'l tribunal de imprenta y n' hi imposa un altre de vintiquatre.

Vaja, d' aixó se 'n diu sortir condemnat per acumulació.

La oposició tindrà á las cortis una minoría de 100 diputats.

Sempre ho havia cregut que tindriam una oposició de-cent.

Passan de vint las actas brutas que han arribat al Congrés.

Y de unas actas aixís ne diuen actas graves.

Jo soch diferent de tothom.

En algunas d' ellas s' hi fá la resenya de unas escenas tant divertidas, que jo no 'u diré may actas graves sino actas cómicas ó burlescas.

Lo diputat per acumulació que resulta haver tingut més vots es l' home ilest per esclencia, l' incomparable Romero Robledo.

Aixó traduhit al llenguatge práctic, vol dir una cosa:

Que aquell minyó que avants de la revolució de Setembre, anava pèl mon ab las sabatas ribentli, es avuy l' home més popular d' Espanya.

Ni ell podia arribar á tanta altura, ni Espanya á tanta baixesa.

Algú suposa que 'ls vots obtinguts per en Romero Robledo, en molts districtes van consignarse á l' acta sense que entressin á l' urna.

Allá hont no hi havia lutxa, ni ningú que vigilés, vá cantarse 'l primer versícul de la lleianía conservadora:

—Santa Tupinada, ora pro nobis.

Aixís s' alcanza la popularitat en nostra patria.

A LO INSERTAT EN L' ÚLTIM NÚMERO.

- XARADA 1.ª—*Carpetana*.
- ID.—*Martell*.
- ENDAVINALLA.—*Agulla*.
- COMBINACIÓ NUMÉRICA.— 0 8 0 4 6
8 4 6 0 0
6 0 8 0 4
0 0 4 6 8
4 6 0 8 0

- TRIANGUL—PARELLA
PARELL
PARE
PAR
PA
P

- GEROGLÍFICH.—*Entre Cánovas y Martínez Campos n' hi ha un tip*

Han endevinat totes sis solucions los ciutadans Fra-Diá-volo, Noy de sucre, O. Nairam y Pepet Crostas; 5 Pau Cornadó y G. 4 Dos escapats de missa, B. Sidits, y 1 no més Dos de l' alta montanya.

XARADAS.

I.

Una tres quart molt quart doble
que anaba cap á la prima
es disputaba ab la Quima
per qüestions de lo seu poble.
Jo que las conech á hu tres
y vevent tal esbalot
vaig anar á buscá 'l tot
que es un senyor de molt pés.

PASSIGOLLAS.

II.

Un segona sense tot
es un hu dels més estranys
més ja se sab que los anys;
abaten l' home més fort.

PAU SALA.

GEROGLÍFICH.

:: + I C.
K P F
I K +
abia T
C. M.
Hort.

PAU COLOM.

CORRESPONDENCIA PARTICULAR.

Han enviat xaradas y endavinallas dignas d' insertarse 'ls ciutadans Tija xich de M. de R., O. Nairam, Fra Diá-volo, J. Sust y G. Pau Sala, Africá y Lerboxela, Diamant y Pau Cornadó.

Las demés que no 's mencionaa no 'ns serveixen com y tam-poch lo qu' envian los ciutadans Dos escapats de missa, Noy de sucre, Pepet Crostas, Pau Colom, J. Soler, N. T., Diamant, Malo faz, Passigollas, Nanic, Negret y Panton, Marruixa, Filagarsa, Pau Relapan, Nes de gos, Paco Currusco, P. P., Barbetet, Joseph G. Estudiant rebregat y Africá y Lerboxela.

Ciudadá A. E. R. (Rosalia) No 'ns hi ha capigut: ne farém parlar en un periódich diari.—M. T. Sant Poi de Mar: Queda servit.—Pau Cornadó y G: Insertaréim trenca-closcas y logogrifo.—J. Sust y G: Idem mudansa y trenca-caps.—Fra Diá-volo: Idem logogrifo y combinació numérica.—O. Nairam: Idem alguna cosa de lo que 'ns envia.—Tija xich: Hi anirán dos trenca-closcas.—B. Sidits: Y un trenca-caps de vostre.—Sebastiá Gomila: Las poesias de vosté son bastant fluyetas.—Embolica-tronas: Arregladeta pedrá anarhi la séva.—J. V. Cabris: N' han passadas tantas en las últimas eleccions que mes val no parlarne.—F. Ll. y B. Aceptém alguns epigramas: no tots.—Un manaya: Hi anirà la poesiet.—Un suscritor: *Tarragona*: No val la pena.—Diamant: Aceptat un epigrama y algun gero-glí-fich.—Quinene Pegas y C.ª Queda satisfet en lo qu' hem pogut.—Ninot vestit: Insert-rem un trenca-closcas y un logogrifo.—Campaner: Publicarem la créu.—Mamadits: Hi aniran lo rombo y 'l quadrat.—Un Llamino: Idem lo triangul.—Aixoram-sut: Idem lo gero-glí-fich.—Tie rno del Bogatell: Idem los de vos-tre.—Pau Cornadó: Y 'l logogrifo numérico que 'ns envia á mes de algun' altra cosa.—J. Amat: Publicaréim la conversa.—J. Arnau: Idem los gero-glí-fichs.—D. F.: Hi anirà l' seu gero-glí-fich.

CANSONS ILUSTRADAS

ESCRITAS Y DIBUJADAS

PER APELES MESTRES

Y ACOMPANYADAS ALGUNAS D' ELLAS AB MÚSICA PER JOSEPH RODOREDA.

Forma un tomo octau major de més de 200 pági-nas, imprés ab esmero sobre bon paper é ilustrat ab quaranta vinyetas y adornat ab una cuberta al cromo.—Se ven á 12 RALS en las principals lli-brerías y en la de son editor Lopez, Rambla del Mitj, 20

LOPEZ, Editor.—Rambla del Mitj.

Barcelona: Imp. Lluís de Tasso, fill, Arch del Teatre, 21 y 23.

... nom

REVISTA DEL MES D' ABRIL.

Las profesions s' han celebrat ab tota solemnitat y pompa.

¡Aquestos pelegrins sí qu' han anat al cel en cos y ánima!

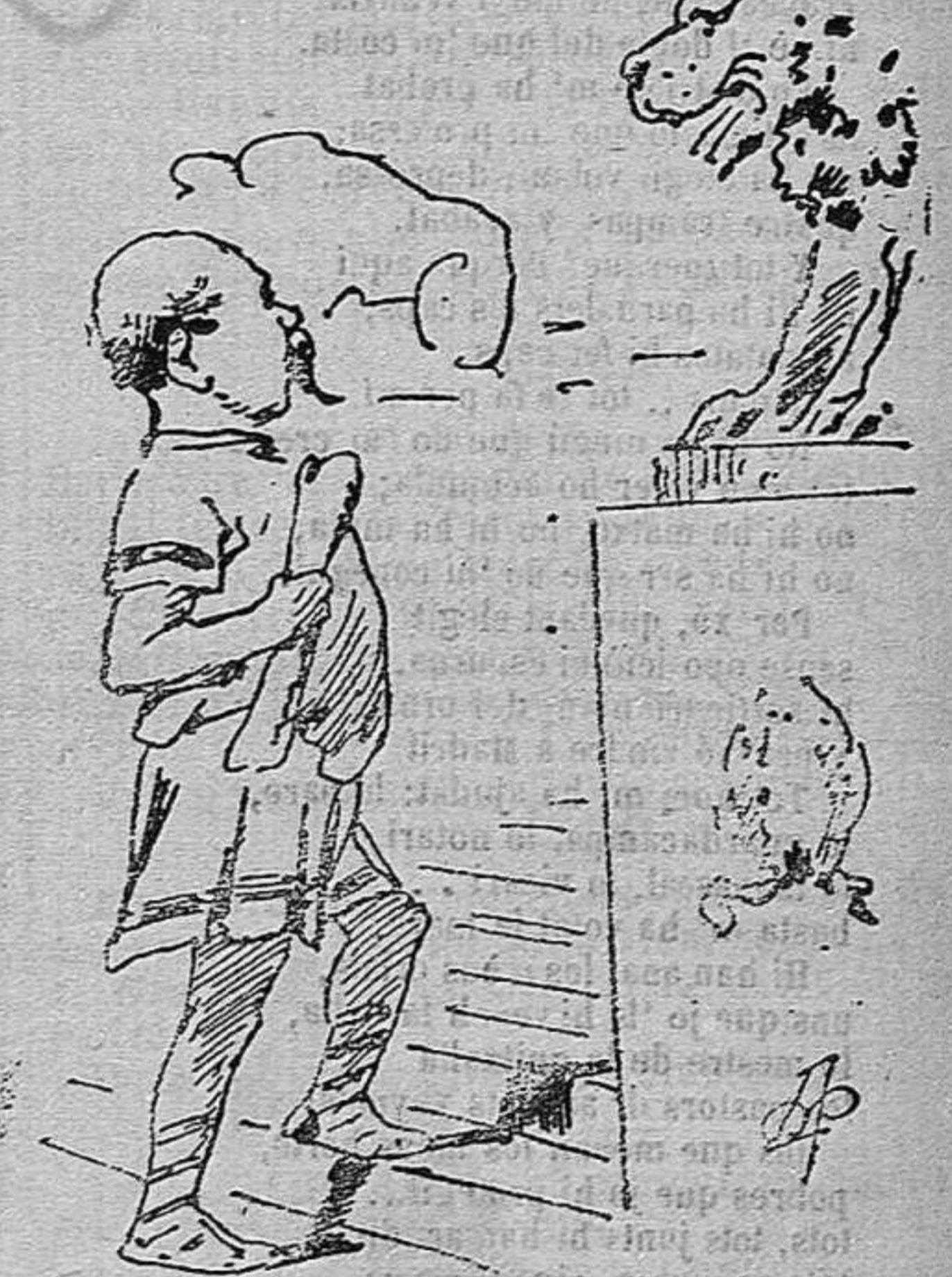
Las plujas han fet mirar molt á terra.

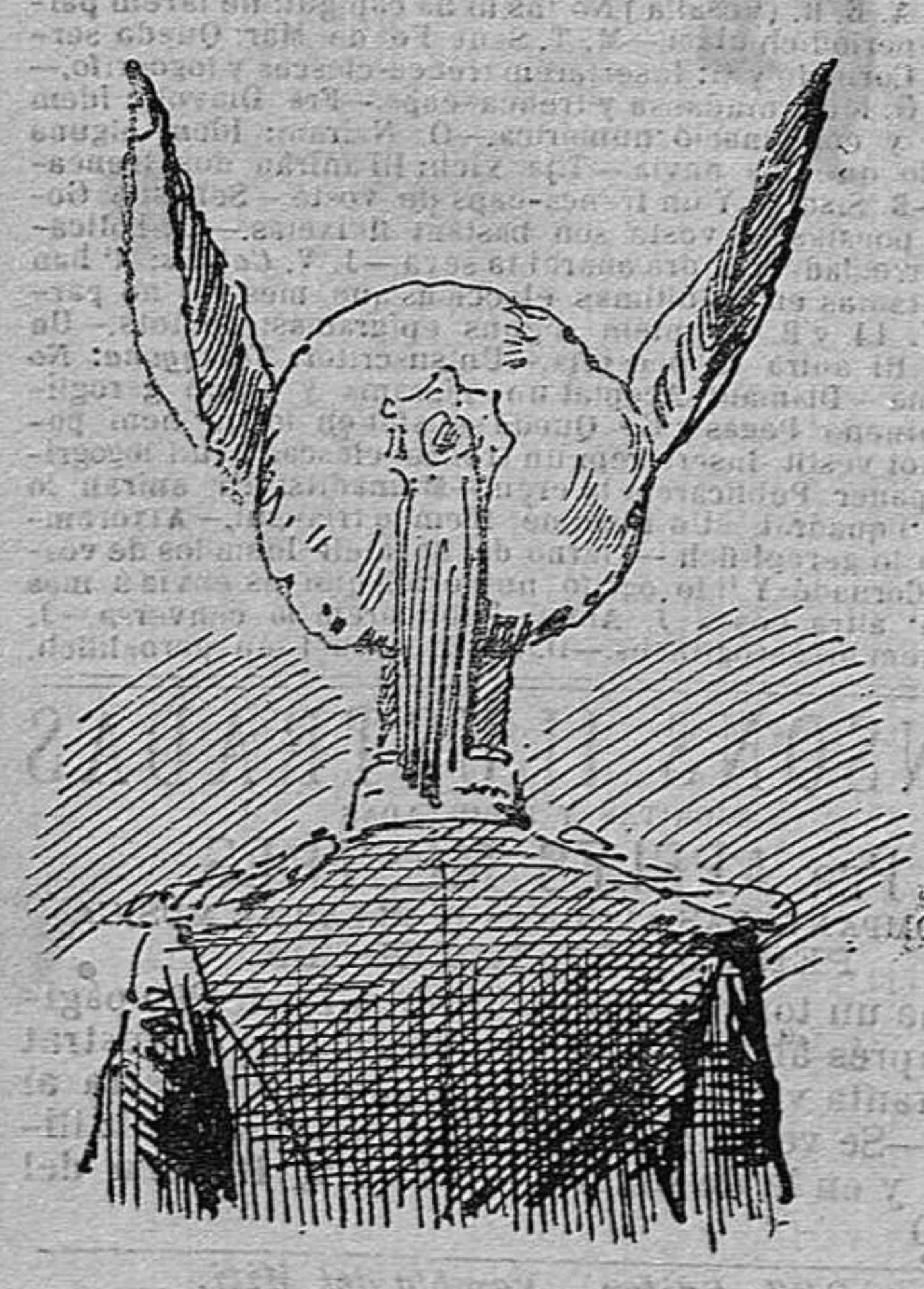
Lo govern ha dit al Sr. Perez Cossio, qu' estava satisfet dels seus serveys.

Me sembla que aquest any las trampas han sortit avans d' hora.

Apesar de las trampas ha sortit lo gegant.

Han circulat unas cartas que ¡francamente!...

Los Nihilistas han seguit difundint sas teorías.

L' Inglaterra ha gastat tots los seus llorens en los estofats que l' hi han donat los Zulús.